

Acts 1: 1

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν

ὦ: interjection < ὦ Oh!

Θεόφιλε: noun, vocative singular masculine < Θεόφιλος Theophilus

Acts 1: 2

ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήμφθη·

ἐντειλάμενος: verb, aorist middle participle nominative singular masculine < ἐντέλλομαι to command

ἐξελέξατο: verb, 3rd person aorist middle indicative singular < ἐκλέγομαι to choose, pick, select

ἀνελήμφθη: verb, 3rd person aorist passive indicative singular < ἀναλαμβάνω to take up

Acts 1: 3

οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσεράκοντα ὄπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ·

τεκμηρίοις: noun, dative plural neuter < τεκμήριον a proof

τεσσεράκοντα: adjective, genitive plural feminine < τεσσεράκοντα forty

ὄπτανόμενος: verb, present middle participle nominative singular masculine < ὀπτάνομαι to appear

Acts 1: 4

καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου·

συναλιζόμενος: verb, present middle participle nominative singular masculine < συναλίζομαι to assemble, gather together

παρήγγειλεν: verb, 3rd person aorist active indicative singular < παραγγέλλω to command, charge

χωρίζεσθαι: verb, present passive infinitive < χωρίζω to separate, depart, leave

περιμένειν: verb, present active infinitive < περιμένω to wait for

Acts 1: 5

ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

There are no rare words in this verse.

Acts 1: 6

Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;

συνελθόντες: verb, aorist active participle nominative plural masculine < συνέρχομαι to come together

ἀποκαθιστάνεις: verb, 2nd person present active indicative singular < ἀποκαθίστημι

Acts 1: 7

εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ,

There are no rare words in this verse.

Acts 1: 8

ἀλλὰ λήμψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

ἐπελθόντος: verb, aorist active participle genitive singular neuter < ἐπέρχομαι to come to or upon

μάρτυρες: noun, nominative plural masculine < μάρτυς a witness

Σαμαρείᾳ: noun, dative singular feminine < Σαμάρεια Samaria

Acts 1: 9

καὶ ταῦτα εἰπὼν βλέπόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

ἐπήρθη: verb, 3rd person aorist passive indicative singular < ἐπαίρω to lift up

νεφέλη: noun, nominative singular feminine < νεφέλη a cloud

ὑπέλαβεν: verb, 3rd person aorist active indicative singular < ὑπολαμβάνω to take up, to receive, to assume

Acts 1: 10

καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθήσεσι λευκαῖς,

ἀτενίζοντες: verb, present active participle nominative plural masculine < ἀτενίζω to gaze, stare

ἐσθήσεσι: noun, dative plural feminine < ἐσθῆς clothing

λευκαῖς: adjective, dative plural feminine < λευκός white

Acts 1: 11

οἱ καὶ εἶπαν· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.

Γαλιλαῖοι: adjective, plural masculine < Γαλιλαῖος Galilean

ἀναλημφθεὶς: verb, aorist passive participle nominative singular masculine < ἀναλαμβάνω to take up

τρόπον: noun, accusative singular masculine < τρόπος manner, way

ἐθεάσασθε: verb, 2nd person aorist middle indicative plural < θεάομαι to behold

Acts 1: 12

Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ σαββάτου ἔχον ὁδόν.

ὑπέστρεψαν: verb, 3rd person aorist active indicative plural < ὑποστρέφω to turn back, return

Ἐλαιῶνος: noun, genitive singular masculine < ἐλαιών an olive grove, olive orchard

ἐγγύς: preposition < ἐγγύς near

Acts 1: 13

καὶ ὅτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ ὑπερῶον ἀνέβησαν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἄνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Μαθθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ ζηλωτῆς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

ὑπερῶον: noun, accusative singular neuter < ὑπερῶον upper story, room upstairs

οὗ: adverb < οὗ where; to which

καταμένοντες: verb, present active participle nominative plural masculine < καταμένω to stay, live, remain

Ἄνδρέας: noun, nominative singular masculine < Ἄνδρέας Andrew

Θωμᾶς: noun, nominative singular masculine < Θωμᾶς Thomas

Βαρθολομαῖος: noun, nominative singular masculine < Βαρθολομαῖος Bartholomew

Μαθθαῖος: noun, nominative singular masculine < Μαθθαῖος Matthew, one of the twelve apostles

Ἀλφαίου: noun, genitive singular masculine < Ἀλφαῖος Alphaeus

ζηλωτῆς: noun, nominative singular masculine < ζηλωτής Zealot

Acts 1: 14

οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ σὺν γυναιξίν καὶ Μαριάμ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ Ἰσὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

προσκαρτεροῦντες: verb, present active participle nominative plural masculine < προσκαρτερέω to continue in or with

ὁμοθυμαδὸν: adverb < ὁμοθυμαδόν with one accord

Μαριάμ: noun, dative singular feminine < Μαριάμ

Acts 1: 15

Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν εἶπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσι):

ἑκατὸν: adjective, nominative plural masculine < ἑκατόν a hundred

εἴκοσι: adjective, nominative plural masculine < εἴκοσι(v)

Acts 1: 16

Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν Ἰησοῦν,

προεῖπε: verb, 3rd person aorist active indicative singular < προλέγω to say beforehand

ὁδηγοῦ: noun, genitive singular masculine < ὁδηγός a leader, guide

συλλαβοῦσιν: verb, aorist active participle dative plural masculine < συλλαμβάνω Collect, take together, comprehend, conceive

Acts 1: 17

ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.

κατηριθμημένος: verb, perfect passive participle nominative singular masculine < καταριθμέω to count, number among

ἔλαχεν: verb, 3rd person aorist active indicative singular < λαγχάνω to chose by lot, receive

κλῆρον: noun, accusative singular masculine < κλῆρος a lot, portion

διακονίας: noun, genitive singular feminine < διακονία waiting at table, service, ministry

Acts 1: 18

Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνῆς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

ἐκτήσατο: verb, 3rd person aorist middle indicative singular < κτάομαι to acquire

χωρίον: noun, accusative singular neuter < χωρίον a place, field

μισθοῦ: noun, genitive singular masculine < μισθός wages, reward

ἀδικίας: noun, genitive singular feminine < ἀδικία unrighteousness

πρηνής: adjective, nominative singular masculine < πρηνής forward, prostrate, head first, headlong

ἐλάκησεν: verb, 3rd person aorist active indicative singular < λακάω to burst apart, burst open

ἐξεχύθη: verb, 3rd person aorist passive indicative singular < ἐκχέω to pour out

σπλάγχνα: noun, nominative plural neuter < σπλάγχνον bowels, heart, tender mercies, compassion

Acts 1: 19

καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμάχ, τοῦτ' ἔστιν Χωρίον Αἵματος.

γνωστὸν: adjective, nominative singular neuter < γνωστός known

χωρίον: noun, accusative singular neuter < χωρίον a place, field

διάλεκτος: noun, dative singular feminine < διάλεκτος speech, language

Ἀκελδαμάχ: noun, accusative singular neuter < Ἀκελδαμάχ Akeldama

Χωρίον: noun, accusative singular neuter < χωρίον a place, field

Acts 1: 20

γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καί· Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος.

βίβλῳ: noun, dative singular feminine < βιβλος a book

ψαλμῶν: noun, genitive plural masculine < ψαλμός a psalm, Psalm

ἔπαυλις: noun, nominative singular feminine < ἔπαυλις a homestead, residence

ἐπισκοπὴν: noun, accusative singular feminine < ἐπισκοπή a visitation, an overseeing

Acts 1: 21

δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ᾧ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς,

συνελθόντων: verb, aorist active participle genitive plural masculine < συνέρχομαι to come together

Acts 1: 22

ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν γενέσθαι ἓνα τούτων.

βαπτίσματος: noun, genitive singular neuter < βάπτισμα baptism

ἀνελήμφθη: verb, 3rd person aorist passive indicative singular < ἀναλαμβάνω to take up

μάρτυρα: noun, accusative singular masculine < μάρτυς a witness

Acts 1: 23

καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουστός, καὶ Μαθθίαν.

Ἰωσήφ: noun, accusative singular masculine < Ἰωσήφ Joseph

Βαρσαββᾶν: noun, accusative singular masculine < Βαρσαββᾶς Barsabbas

ἐπεκλήθη: verb, 3rd person aorist passive indicative singular < ἐπικαλέω to call, name; to invoke, appeal to (middle)

Ἰουστός: noun, nominative singular masculine < Ἰουστός Justus

Μαθθίαν: noun, accusative singular masculine < Μαθθίας Matthias

Acts 1: 24

καὶ προσευξάμενοι εἶπαν Σὺ κύριε καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα,

καρδιογνώστα: noun, vocative singular masculine < καρδιογνώστης a knower of hearts

ἀνάδειξον: verb, 2nd person aorist active imperative singular < ἀναδείκνυμι to show clearly, reveal, appoint

ἐξελέξω: verb, 2nd person aorist middle indicative singular < ἐκλέγομαι to choose, pick, select

Acts 1: 25

λαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

διακονίας: noun, genitive singular feminine < διακονία waiting at table, service, ministry

ἀποστολῆς: noun, genitive singular feminine < ἀποστολή apostleship

παρέβη: verb, 3rd person aorist active indicative singular < παραβαίνω to go aside, transgress

Acts 1: 26

καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτοῖς, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

κλήρους: noun, accusative plural masculine < κλῆρος a lot, portion

κλῆρος: noun, nominative singular masculine < κλῆρος a lot, portion

Μαθθίαν: noun, accusative singular masculine < Μαθθίας Matthias

συγκατεψηφίσθη: verb, 3rd person aorist passive indicative singular < συγκαταψηφίζομαι to be enrolled with, be numbered with

ένδεκα: adjective, genitive plural masculine < ένδεκα eleven

Acts 2: 1

Καί έν τῷ συμπληροῦσθαι τήν ήμέραν τής πεντηκοστής ήσαν πάντες όμοῦ επί τὸ αὐτό,

συμπληροῦσθαι: verb, present passive infinitive < συμπληρώ to fulfill, be swamped, approach

πεντηκοστής: noun, genitive singular feminine < πεντηκοστή Pentecost

όμοῦ: adverb < όμοῦ together

Acts 2: 2

καί έγένητο ἄφνω έκ τοῦ οὐρανοῦ ήχος ὡσπερ φερομένης πνοής βιαίας καί έπλήρωσεν ὄλον τὸν οἶκον οὗ ήσαν καθήμενοι,

ἄφνω: adverb < ἄφνω suddenly

ήχος: noun, nominative singular masculine < ήχος a noise, sound

πνοής: noun, genitive singular feminine < πνοή wind, breath

βιαίας: adjective, genitive singular feminine < βίαιος violent, forcible

οὗ: adverb < οὗ where; to which

Acts 2: 3

καί ὡφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαί ὡσει πυρός, καί έκάθισεν έφ' ένα έκαστον αὐτῶν,

διαμεριζόμεναι: verb, present middle participle nominative plural feminine < διαμερίζω to divide, distribute

ὡσει: conjunction < ὡσεί like, about

Acts 2: 4

καί έπλήσθησαν πάντες πνεύματος άγίου, καί ήρξαντο λαλεῖν έτέραις γλώσσαις καθῶς τὸ πνεῦμα έδίδου άποφθέγγεσθαι αὐτοῖς.

έπλήσθησαν: verb, 3rd person aorist passive indicative plural < πίμπλημι to fill

άποφθέγγεσθαι: verb, present middle infinitive < άποφθέγγομαι to declare, utter

Acts 2: 5

ήσαν δέ έν 'Ιερουσαλήμ κατοικοῦντες 'Ιουδαῖοι, άνδρες εύλαβεῖς άπό παντός έθνους τῶν

ὑπὸ τὸν οὐρανόν·

εὐλαβεῖς: adjective, nominative plural masculine < εὐλαβής devout, God-fearing

Acts 2: 6

γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνήλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν·

συνήλθε: verb, 3rd person aorist active indicative singular < συνέρχομαι to come together

πλῆθος: noun, nominative singular neuter < πλῆθος a multitude

συνεχύθη: verb, 3rd person aorist passive indicative singular < συγχέω to confuse, confound

διαλέκτῳ: noun, dative singular feminine < διάλεκτος speech, language

Acts 2: 7

ἐξίσταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες· Ἐὐχὶ ἰδοὺ ἅπαντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

ἐξίσταντο: verb, 3rd person imperfect middle indicative plural < ἐξίστημι to amaze; confuse; loose one's mind; astonish

Γαλιλαῖοι: adjective, nominative plural masculine < Γαλιλαῖος Galilean

Acts 2: 8

καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;

διαλέκτῳ: noun, dative singular feminine < διάλεκτος speech, language

Acts 2: 9

Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

Πάρθοι: noun, nominative plural masculine < Πάρθος a Parthian

Μῆδοι: noun, nominative plural masculine < Μῆδος a Mede

Ἐλαμίται: noun, nominative plural masculine < Ἐλαμίτης Elamites

Μεσοποταμίαν: noun, accusative singular feminine < Μεσοποταμία Mesopotamia

Καππαδοκίαν: noun, accusative singular feminine < Καππαδοκία Cappadocia

Πόντον: noun, accusative singular masculine < Πόντος the sea; Pontus

Ἀσίαν: noun, accusative singular feminine < Ἀσία Asia

Acts 2: 10

Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι,

Φρυγίαν: noun, accusative singular feminine < Φρυγία Phrygia

Παμφυλίαν: noun, accusative singular feminine < Παμφυλία Pamphylia

Αἴγυπτον: noun, accusative singular feminine < Αἴγυπτος Λιβύης: noun, genitive singular feminine < Λιβύη Libya

Κυρήνην: noun, accusative singular feminine < Κυρήνη Cyrene

ἐπιδημοῦντες: verb, present active participle nominative plural masculine < ἐπιδημέω to visit; live in a place

Ῥωμαῖοι: adjective, nominative plural masculine < Ῥωμαῖος

Acts 2: 11

Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ.

προσήλυτοι: noun, nominative plural masculine < προσήλυτος a proselyte, convert

Κρήτες: noun, nominative plural masculine < Κρής a Cretan

Ἄραβες: noun, nominative plural masculine < Ἄραψ an Arab

ἡμετέραις: adjective, dative plural feminine < ἡμέτερος our

μεγαλεῖα: adjective, accusative plural neuter < μεγαλεῖος greatness, magnificence

Acts 2: 12

ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί θέλει τοῦτο εἶναι;

ἐξίσταντο: verb, 3rd person imperfect middle indicative plural < ἐξίστημι to amaze; confuse; loose one's mind; astonish

διηπόρουν: verb, 3rd person imperfect active indicative plural < διαπορέω to be greatly perplexed or at a loss

Acts 2: 13

ἕτεροι δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι Γλεύκος μεμεστωμένοι εἰσίν.

διαχλευάζοντες: verb, present active participle nominative plural masculine < διαχλευάζω to jeer, mock

Γλεύκος: noun, genitive singular neuter < γλεῦκος sweet new wine

μεμεστωμένοι: verb, perfect passive participle nominative plural masculine < μεστόω to fill

Acts 2: 14

Σταθείς δὲ ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγατο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ πάντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.

ἑνδεκα: adjective, dative plural masculine < ἑνδεκα eleven

ἐπῆρεν: verb, 3rd person aorist active indicative singular < ἐπαίρω to lift up

ἀπεφθέγγατο: verb, 3rd person aorist middle indicative singular < ἀποφθέγγομαι to declare, utter

γνωστὸν: adjective, nominative singular neuter < γνωστός known

ἐνωτίσασθε: verb, 2nd person aorist middle imperative plural < ἐνωτίζομαι to give ear, hearken

Acts 2: 15

οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν, ἔστιν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας,

ὑπολαμβάνετε: verb, 2nd person present active indicative plural < ὑπολαμβάνω to take up, to receive, to assume

μεθύουσιν: verb, 3rd person present active indicative plural < μεθύω to be drunken

Acts 2: 16

ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

Ἰωήλ: noun, genitive singular masculine < Ἰωήλ Joel

Acts 2: 17

Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίους ἐνυπνιασθήσονται·

ἐκχεῶ: verb, 1st person future active indicative singular < ἐκχέω to pour out

προφητεύσουσιν: verb, 3rd person future active indicative plural < προφητεύω to prophesy

θυγατέρες: noun, nominative plural feminine < θυγάτηρ a daughter

νεανίσκοι: noun, nominative plural masculine < νεανίσκος a youth

ὀράσεις: noun, accusative plural feminine < ὄρασις a vision, appearance

ἐνυπνίους: noun, dative plural neuter < ἐνύπνιον a dream

ἐνυπνιασθήσονται: verb, 3rd person future passive indicative plural < ἐνυπνιάζομαι to dream

Acts 2: 18

καὶ νε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ

πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσιν.

γε: particle < γέ indeed, at least, really, even

δούλας: noun, accusative plural feminine < δούλη female slave, bondwoman

ἐκχεῶ: verb, 1st person future active indicative singular < ἐκχέω to pour out

προφητεύσουσιν: verb, 3rd person future active indicative plural < προφητεύω to prophesy

Acts 2: 19

καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·

τέρατα: noun, accusative plural neuter < τέρας a wonder

ἄνω: adverb < ἄνω up, above

κάτω: adverb < κάτω down, below

ἀτμίδα: noun, accusative singular feminine < ἀτμίς vapor

καπνοῦ: noun, genitive singular masculine < καπνός smoke

Acts 2: 20

ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἢ ἔλθειν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.

ἥλιος: noun, nominative singular masculine < ἥλιος the sun

μεταστραφήσεται: verb, 3rd person future passive indicative singular < μεταστρέφω to change, turn (about), distort

σκότος: noun, accusative singular neuter < σκότος darkness

σελήνη: noun, nominative singular feminine < σελήνη the moon

πρὶν: conjunction < πρὶν before

ἐπιφανῆ: adjective, accusative singular feminine < ἐπιφανής splendid, glorious, remarkable

Acts 2: 21

καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἐὰν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται.

ἐπικαλέσῃται: verb, 3rd person aorist middle subjunctive singular < ἐπικαλέω to call, name; to invoke, appeal to (middle)

Acts 2: 22

Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους. Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα

ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἶδατε,

Ἰσραηλίται: noun, vocative plural masculine < Ἰσραηλίτης an Israelite

Ναζωραῖον: noun, accusative singular masculine < Ναζωραῖος inhabitant of Nazareth, Nazarene

ἀποδεδειγμένον: verb, perfect passive participle accusative singular masculine < ἀποδείκνυμι to exhibit, display, prove

τέρασι: noun, dative plural neuter < τέρας a wonder

Acts 2: 23

τοῦτον τῇ ὠρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον διὰ χειρὸς ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλατε,

ὠρισμένη: verb, perfect passive participle dative singular feminine < ὀρίζω to mark off by boundaries, to determine

βουλῇ: noun, dative singular feminine < βουλή counsel, purpose

προγνώσει: noun, dative singular feminine < πρόγνωσις foreknowledge, predetermination

ἔκδοτον: adjective, accusative singular masculine < ἔκδοτος given up, delivered up

ἀνόμων: adjective, genitive plural masculine < ἄνομος lawless, without law

προσπήξαντες: verb, aorist active participle nominative plural masculine < προσπήγνυμι to fasten to (a cross)

ἀνείλατε: verb, 2nd person aorist active indicative plural < ἀναιρέω to take up; to kill, put to death

Acts 2: 24

ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ·

ὠδῖνας: noun, accusative plural feminine < ὠδίν a birth pang, agony

καθότι: conjunction < καθότι according as, because, since

δυνατὸν: adjective, nominative singular neuter < δυνατός powerful, possible

Acts 2: 25

Δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ.

Προορώμην: verb, 1st person imperfect middle indicative singular < προοράω to see before, foresee

σαλευθῶ: verb, 1st person aorist passive subjunctive singular < σαλεύω to shake

Acts 2: 26

διὰ τοῦτο ἠὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·

ἠὐφράνθη: verb, 3rd person aorist passive indicative singular < εὐφραίνω to rejoice

ἠγαλλιάσατο: verb, 3rd person aorist middle indicative singular < ἀγαλλιάω to exult, rejoice

κατασκηνώσει: verb, 3rd person future active indicative singular < κατασκηνώω cause to dwell, settle, abide

Acts 2: 27

ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

ἐγκαταλείψεις: verb, 2nd person future active indicative singular < ἐγκαταλείπω to leave behind, forsake, abandon

ἄδην: noun, accusative singular masculine < ἄδης Hades

ὄσιόν: adjective, accusative singular masculine < ὄσιος righteous, pious, holy

διαφθοράν: noun, accusative singular feminine < διαφθορά decay, corruption

Acts 2: 28

ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

ἐγνώρισάς: verb, 2nd person aorist active indicative singular < γνωρίζω to make known

εὐφροσύνης: noun, genitive singular feminine < εὐφροσύνη gladness

Acts 2: 29

Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνήμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης·

ἐξὸν: verb, present active participle nominative singular neuter < ἔξεστι(ν) it is lawful, right

παρρησίας: noun, genitive singular feminine < παρρησία boldness, confidence

πατριάρχου: noun, genitive singular masculine < πατριάρχης a patriarch

ἐτελεύτησεν: verb, 3rd person aorist active indicative singular < τελευτάω to die

ἐτάφη: verb, 3rd person aorist passive indicative singular < θάπτω to bury

μνήμα: noun, nominative singular neuter < μνήμα grave, tomb

Acts 2: 30

προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσαι ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ,

ὄρκω: noun, dative singular masculine < ὄρκος an oath

ὤμοσεν: verb, 3rd person aorist active indicative singular < ὀμνύω to swear, take an oath

ὀσφύος: noun, genitive singular feminine < ὀσφύς the loin

Acts 2: 31

προϊδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὔτε ἐγκατελείφθη εἰς ᾅδην οὔτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν.

προϊδὼν: verb, aorist active participle nominative singular masculine < προοράω to see before, foresee

ἐγκατελείφθη: verb, 3rd person aorist passive indicative singular < ἐγκαταλείπω to leave behind, forsake, abandon

ᾅδην: noun, accusative singular masculine < ᾅδης Hades

διαφθοράν: noun, accusative singular feminine < διαφθορά decay, corruption

Acts 2: 32

τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οἱ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες.

μάρτυρες: noun, nominative plural masculine < μάρτυς a witness

Acts 2: 33

τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε.

ὑψωθείς: verb, aorist passive participle nominative singular masculine < ὑψόω to lift up, exalt

ἐξέχεεν: verb, 3rd person aorist active indicative singular < ἐκχέω to pour out

Acts 2: 34

οὐ γὰρ Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

There are no rare words in this verse.

Acts 2: 35

ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

ἐχθρούς: adjective, accusative plural masculine < ἐχθρός hating; enemy (as a noun)

ὑποπόδιον: noun, accusative singular neuter < ὑποπόδιον a footstool

Acts 2: 36

ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

ἀσφαλῶς: adverb < ἀσφαλῶς safely, securely, certainly

Acts 2: 37

Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν, εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί;

κατενύγησαν: verb, 3rd person aorist passive indicative plural < κατανύσσομαι to be pierced, stabbed

Acts 2: 38

Πέτρος δὲ πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, καὶ λήμψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος·

Μετανοήσατε: verb, 2nd person aorist active imperative plural < μετανοέω to repent

ἄφεσιν: noun, accusative singular feminine < ἄφεσις a sending away, remission

δωρεὰν: noun, accusative singular feminine < δωρεά a gift

Acts 2: 39

ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν ὄσους ἂν προσκαλέσεται κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

μακρὰν: adjective, accusative singular feminine < μακρός long, far distant

προσκαλέσεται: verb, 3rd person aorist middle subjunctive singular < προσκαλέομαι to summon, call to

Acts 2: 40

ἐτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρατο, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης.

διεμαρτύρατο: verb, 3rd person aorist middle indicative singular < διαμαρτύρομαι to testify solemnly

σκολιᾶς: adjective, genitive singular feminine < σκολιός crooked, unscrupulous, perverse

Acts 2: 41

οἱ μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχὰι ὡσεὶ τρισχίλια.

ἀποδεξάμενοι: verb, aorist middle participle nominative plural masculine < ἀποδέχομαι to

receive gladly, welcome

προσετέθησαν: verb, 3rd person aorist passive indicative plural < προστίθημι to add, add to

ώσεϊ: adverb < ώσει like, about

τρισχίλια: adjective, nominative plural feminine < τρισχίλιοι three thousand

Acts 2: 42

ἦσαν δὲ προσκατεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς.

προσκατεροῦντες: verb, present active participle nominative plural masculine < προσκατερέω to continue in or with

διδαχῇ: noun, dative singular feminine < διδαχή teaching

κοινωνία: noun, dative singular feminine < κοινωνία fellowship; contribution

κλάσει: noun, dative singular feminine < κλάσις breaking, fracturing

Acts 2: 43

Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο.

τέρατα: noun, nominative plural neuter < τέρας a wonder

Acts 2: 44

πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά,

ἅπαντα: adjective, accusative plural neuter < ἅπας all

κοινά: adjective, accusative plural neuter < κοινός common, unclean, unholy

Acts 2: 45

καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν·

κτήματα: noun, accusative plural neuter < κτήμα a possession, piece of property

ὑπάρξεις: noun, accusative plural feminine < ὑπαρξις existence, subsistence, property, possession

ἐπίπρασκον: verb, 3rd person imperfect active indicative plural < πιπράσκω to sell

διεμέριζον: verb, 3rd person imperfect active indicative plural < διαμερίζω to divide, distribute

καθότι: conjunction < καθότι according as, because, since

Acts 2: 46

καθ' ἡμέραν τε προσκατεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας,

προσκατεροῦντες: verb, present active participle nominative plural masculine < προσκατερέω to continue in or with

ὁμοθυμαδὸν: adverb < ὁμοθυμαδόν with one accord

κλῶντές: verb, present active participle nominative plural masculine < κλάω to break

μετελάμβανον: verb, 3rd person imperfect active indicative plural < μεταλαμβάνω to partake of, share

τροφῆς: noun, genitive singular feminine < τροφή food

ἀγαλλιάσει: noun, dative singular feminine < ἀγαλλίασις exultation, great joy, gladness

ἀφελότητι: noun, dative singular feminine < ἀφελότης sincerity, simplicity, humility

Acts 2: 47

αἰνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό.

αἰνοῦντες: verb, present active participle nominative plural masculine < αἰνέω to praise

προσετίθει: verb, 3rd person imperfect active indicative singular < προστίθημι to add, add to